

РЕШЕНИЕ

№ 1504

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6735** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.215, ал.1 във вр. с чл.57а, ал.3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалба от ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков” с ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. И. Г., срещу заповед № РА-18-54 от 23.06.2022 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1, ал.3, ал.6 и ал.7 във вр. с чл.56, ал.2 от ЗУТ е наредено премахването на преместваем обект: павилион № 1, находящ се в [населено място], [улица](бивша ул.„170“), до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII-1863, 2201,2202,2254, „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради, обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв.1, местност „Д.“, район „И.“ на СО. В жалбата се съдържат множество твърдения за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – главният архитект на Столична община в представено по делото писмено становище и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк.И. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване акт и в срока по чл.215, ал.4 във вр. с чл.57а, ал.3 от ЗУТ за процесуално

допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Жалбоподателят ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков” е собственик на павилион № 1, находящ се в [населено място], [улица](бивша ул.„170“), до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР. Видно от представения по делото Акт за общинска собственост (АОС) № 3166 от 10.12.2021 г. ПИ с идентификатор 68134.802.2202 е публична общинска собственост. По силата на договор № 141 от 01.08.2003 г. Столична община – район „И.“ е предоставила на ЕТ „Анком – Антон Петров” (заличен и с правоприемник ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков”) под наем имот – общинска собственост, представляващ терен № 3.1 от схемата), находящ се в [населено място], район „И.”, КАТ, с площ от 8 кв. м., с предназначение – търговия и услуги. С анекси от 15.01.2007 г. и от 01.02.2008 г. страните са се договорили за удължаване на срока на действието му до приемането на нови схеми за преместваемите обекти по предвидения в съответната наредба ред. В отдадения под наем общински имот е поставен процесният павилион № 1, представляващ терен № 3.1 от схема за разполагане на преместваеми съоръжения – Павилионна група № 3 – „КАТ”, одобрена от главния архитект на С. на 19.04.2004 г. На 13.06.2022 е извършена проверка от работна група при район „И.“ на СО на описания обект: павилион № 1. За резултатите от проверката е съставен Констативен акт № РИВ22-ВК08-430-1/13.06.2022 г. Видно от съдържанието му, павилион № 1 е разположен върху терен – публична общинска собственост съгласно АОС № 3166 от 10.12.2021 г. Посочено е, че обектът е собственост на жалбоподателя и е поставен въз основа на схема за разполагане на преместваеми съоръжения – Павилионна група № 3 – „КАТ”, одобрена на основание чл.197 от З. (отм.) и чл.120а от ППЗТСУ (отм.) и на основание чл.56 от ЗУТ от главния архитект на С. на 19.04.2004 г. П. е с размери 4,00/2,00 м и височина 2,50 м с обща площ 8 кв.м. П. е изграден от метална конструкция, свързан е нетрайно с терена и е запазен с ел. енергия. Прието е, че правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало и няма актуална схема. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл.57а, ал.1, т.1 и т.2 във вр. с чл.56, ал.2 от ЗУТ.

Срещу констативния акт е подадено възражение от едноличния търговец. Същото не е прието за основателно, поради което на 23.06.2022 г. е издадена заповед № РА-18-54 на главния архитект на Столична община – предмет на разглеждане в настоящото производство. С нея на основание чл.57а, ал.1, т.1, ал.3, ал.6 и ал.7 във вр. с чл.56, ал.2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (Наредбата), на ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков” е наредено да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект: павилион № 1, находящ се в [населено място], [улица](бивша ул.„170“), до входа на КАТ, попадащ в ПИ с идентификатор 68134.802.2202 по КККР, УПИ VIII-1863, 2201,2202,2254, „за църква, ТП, река, озеленяване, сгради, обслужващи парковата функция, тематична градина и паркинг“, кв.1, местност „Д.“, район „И.“ на СО. В мотивите на заповедта е посочено, че обектът е поставен върху терен - общинска собственост в нарушение на чл.56, ал.2 от ЗУТ, без издадено разрешение за поставяне.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението по която като обективно изготвено и неоспорено от страните по делото е прието от съда.

От него се установява, че павилионът не е трайно закрепен към земята. Захранен е с електричество чрез въздушен кабел от стълб. Изпълнен е от стоманени профили, оформящи кутия със самостоятелна геометрична и пространствена устойчивост. Поставен е върху бетонна изравнителна площадка, повдигната над нивото на тротоара. Съобразявайки конструктивните и технически характеристики на обекта, вещото лице е посочило, че същият няма да загуби своята цялост при демонтажа с цел да бъде ползван на друго място. След премахването му щяла да остане бетонна площадка, която не можела да служи за изграждане на строеж.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява от т.1.35 на заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г., с която на основание §1, ал.3 от ДР на ЗУТ кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си за издаването на заповеди за премахване на обектите по чл.56, ал.1, чл.57, ал.1 ЗУТ.

Неоснователни са възраженията за липсата на компетентност на главния архитект за издаване на оспорваната заповед, обосновани с разбиранията за наличието на строеж по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ, при което съгласно чл.225 от ЗУТ компетентен да издаде процесната заповед бил началникът на ДНСК. Разпоредбата на чл.225, ал.1 от ЗУТ регламентира компетентността на началника на ДНСК да издава заповед за премахване на незаконни строежи от първа, втора и трета категория или на части от тях. В настоящия случай посочената норма не е приложима, тъй като не се касае за строеж по смисъла на §5, т.38 от ДР на ЗУТ, а за преместваем обект по смисъла на §5, т.80 от ДР на ЗУТ, който определя като преместваем обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. В тази връзка от заключението на съдебно-техническата експертиза се установи, че павилионът не е прикрепен към земята и е възможно отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура с цел да бъде преместван без да губи своята индивидуализация.

Оспореният акт е издаден и в предвидената от закона форма. В същия са изложени фактически и правни основания и отговаря на изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, както и подробно описание на преместваемия обект и неговото местонахождение. Не се споделят възраженията за липсата на индивидуализация на преместваемия обект, тъй като чл.56, ал.1, т.1 – т.4 от ЗУТ урежда четири вида категории преместваеми обекти, а в заповедта липсвало отразяване към коя категория се отнасял павилионът. За да се

индивидуализира обектът е достатъчно да бъде отразено наличието му, неговото точно местоположение и техническите му характеристики (размери, конструкция и др.), като тази информация се съдържа в оспорената заповед и е напълно достатъчна да се разбере за кой преместваем обект е издаден актът.

Тук е мястото да се отбележи, че разпоредбата на чл.57а, ал.1 от ЗУТ се отнася за всички преместваеми обекти, посочени в чл.56, ал.1, т.1 – т.4 от ЗУТ, т.е. регламентиран е един и същи ред за премахването им, поради което са неоснователни възраженията за невъзможност за преценка по кой процесуален ред се издава оспорваната заповед. Заповедта е издадена при спазване на специалните административнопроизводствени правила по ЗУТ – издадена е въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Столична община и съобщен на жалбоподателя. Посочени и обсъдени са релевантните по случая факти. Не е допуснато нарушение, което да води до ограничаване на правото на участие на едноличния търговец в производството по издаване на оспорената заповед. На същия е дадена възможност да вземе участие в производството, като е уведомен за извършената проверка и издадения въз основа на нея констативен акт. От страна на едноличния търговец е подадено възражение.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Както вече беше отбелязано, процесният павилион № 1 има всички характеристики на „преместваем обект“ по смисъла на §5, т.80 от ДР на ЗУТ и същият се намира върху терен - общинска собственост. Предназначението на преместваемия обект (павилион) следва да се определи като за „търговски дейности“ по смисъла на чл.56, ал.1, т.2, предл. второ от ЗУТ. Съгласно чл.56, ал.2 от ЗУТ за преместваемите обекти се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината, като условията и редът за издаване на разрешението за поставяне на обектите се определя с наредба на общинския съвет. В случая административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.57а, ал.1, т.1 от ЗУТ, според която преместваемият обект подлежи на премахване, когато е поставен без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Следователно осъществяването на всяка една от алтернативно посочените в нормата на чл.57а, ал.1 от ЗУТ хипотези може да послужи като основание на компетентния орган да разпореди премахването на преместваемия обект. В настоящия случай липсва издадено разрешение за поставяне, което обуславя приложимостта на основанията, предвидени в чл.57а, ал.1, т.1 от ЗУТ, поради което издадената заповед се явява законосъобразна.

Наличието на облигационни отношения между жалбоподателя и общината въз основа на договор за наем и анексите към него не може да замести липсата на издадено разрешение за поставяне на павилиона. Принципът на правовата държава, залегнал в чл.4, ал.1 от Конституцията въвежда като основно начало правото и задължението на субектите да съобразяват поведението си с действащите към момента на извършването на правното действие законови разпоредби, като за целта е необходимо законодателят да не допуска създаването на взаимозключваща се правна уредба. В случая именно жалбоподателят не е съобразил поведението си спрямо законовите разпоредби, тъй като по делото се установи, че за поставянето на собствения му павилион не е издадено разрешение, каквото е изискването на разпоредбата на чл.56, ал.2 от ЗУТ. В тази връзка оплакването на жалбоподателя за нарушение на

принципите на правовата държава е неоснователно.

Оспореният акт съответства и на целта на закона - недопускане държането на обекти по чл.56, ал.1 от ЗУТ при наличие на основание, установено в чл.57а, ал.1 от ЗУТ за тяхното премахване.

По изложените съображения жалбата срещу заповед № РА-18-54 от 23.06.2022 г. на главния архитект на Столична община като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков” срещу заповед № РА-18-54 от 23.06.2022 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА ЕТ „Тур – Експрес 21-Ангел Стайков” с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.215, ал.7, т.4 от ЗУТ.

Съдия: